

2. Ali je mogoče domnevo iz člena 3(1) Uredbe (ES) št. 1346/2000, in sicer da se „[p]ri družbi [...], dokler se ne dokaže nasprotno, domneva, da je središče dolžnikovih glavnih interesov registrirani sedež“, ovreči z ugotovitvijo obstoja dejanske dejavnosti podjetja v državi, ki ni država, v kateri ima družba registriran sedež, ali pa je treba za to, da se domneva ovrže, ugotoviti, da družba v državi, v kateri ima registriran sedež, ni opravljala nobene podjetniške dejavnosti?
3. Ali dejstvo, da ima družba v državi članici, ki ni država, v kateri ima registriran sedež, nepremičnine in da obstajata najemna pogodba v zvezi z dvema hotelskima kompleksoma, ki sta jo sklenili družba dolžnica in neka druga družba, in pogodba, ki jo je družba dolžnica sklenila z neko bančno institucijo, pomeni obstoj elementov in dejavnikov, ki zadostujejo za to, da se ovrže domneva, določena v členu 3 Uredbe (ES) št. 1346/2000, v korist „registriranega sedeža“ družbe, in ali te okoliščine zadostujejo za to, da se šteje, da ima družba v tej državi „poslovalnico“ v smislu člena 3(2) Uredbe (ES) št. 1346/2000?

Ali v primeru, da se ugotovitev, ki jo je Corte di Cassazione glede pristojnosti sodišč sprejelo v zgoraj navedenem sklepu št. 10606/2005, opira na razlago člena 3 Uredbe (ES) št. 1346/2000, ki se razlikuje od razlage Sodišča Evropskih skupnosti, člen 382 italijanskega zakona o pravnem postopku, v skladu s katerim Corte di Cassazione dokončno in zavezujoče odloči o pristojnosti, nasprotuje uporabi te določbe Skupnosti, kakor jo razlaga Sodišče?

⁽¹⁾ UL L 160, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesfinanzhof (Nemčija) 14. oktobra 2009 – Scheuten Solar Technology GmbH proti Finanzamt Gelsenkirchen-Süd

(Zadeva C-397/09)

(2009/C 312/36)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesfinanzhof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Scheuten Solar Technology GmbH

Tožena stranka: Finanzamt Gelsenkirchen-Süd

Vprašanja za predhodno odločanje

- (a) Ali je ureditev, v skladu s katero se obresti od posojil, ki jih družba iz ene države članice plača povezani družbi iz druge države članice, vračunajo v davčno osnovo za odmero davka od dohodka iz dejavnosti prve družbe, v nasprotju s členom 1(1) Direktive 2003/49/ES ⁽¹⁾ z dne 3. junija 2003 o skupnem sistemu obdavčevanja plačil obresti ter licenčnin med povezanimi družbami iz različnih držav članic (UL L 157, str. 49)?
- (b) Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen: ali je treba člen 1(10) Direktive 2003/49/ES razlagati tako, da ima država članica možnost, da te direktive ne uporablja tudi, če pogoji iz člena 3(b) za obstoj „povezane družbe“ ob plačilu obresti niso trajali neprekinjeno vsaj dve leti?

Ali se v tem primeru države članice v razmerju do družb plačnic lahko sklicujejo neposredno na člen 1(10) Direktive 2003/49/ES?

⁽¹⁾ UL L 157, str. 49.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Østre Landsret (Danska) 14. oktobra 2009 – Lady & Kid A/S, Direct Nyt ApS, A/S Harald Nyborg Isenkram-og Sportsforretning in KID-Holding A/S proti Skatteministeriet

(Zadeva C-398/09)

(2009/C 312/37)

Jezik postopka: danščina

Predložitveno sodišče

Østre Landsret

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Lady & Kid A/S, Direct Nyt ApS, A/S Harald Nyborg Isenkram- og Sportsforretning in KID-Holding A/S

Tožena stranka: Skatteministeriet

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba sodbo Sodišča z dne 14. januarja 1997 v združenih zadevah Comateb in drugi (od C-192/95 do C-218/95) ⁽¹⁾ razlagati tako, da pomeni, da prevalitev nezakonite dajatve na proizvod predpostavlja, da se dajatev previali na kupca proizvoda v posamezni transakciji, ali pa lahko pride do prevalitve prek cen tudi pri cenah drugih proizvodov pri povsem drugih transakcijah, bodisi pred ali po zadevni prodaji proizvodov, na primer s posledico, da se celotna presoja opravi za prevalitev v štiriletnem obdobju, ki zajema številne skupine proizvodov, vključno z uvoženimi in neuvoženimi proizvodi?
2. Ali je treba pojem „prevalitev“ iz prava Skupnosti razumeti tako, da je mogoče nezakonito dajatev na prodajo proizvodov šteti za prevajeno le, če je cena proizvoda višja od tiste, ki je veljala neposredno pred uvedbo dajatve, ali pa je mogoče dajatev šteti za prevajeno tudi, če je podjetje, ki je zanjo zavezano, z uvedbo nezakonite dajatve hkrati privarčevalo pri drugih dajatvah, obračunanih na drugih osnovah, in je torej ohranilo nespremenjene cene?
3. Ali je treba pojem „neupravičena obogatitev“ iz prava Skupnosti razumeti tako, da povračilo nezakonite dajatve na prodajo proizvodov privede do neupravičene obogatitve, če je podjetje pred ali po prodaji obdavčljivega proizvoda privarčevalo zaradi odprave drugih dajatev, obračunanih na drugih osnovah, če se domneva, da ta odprava drugih dajatev koristi tudi drugim podjetjem, vključno s tistimi, ki niso plačala nezakonite dajatve ali pa so jo plačala le v manjšem obsegu?
4. Če se domneva, da je imela nezakonita dajatev zaradi svoje strukture tak učinek, da so podjetja, ki so uvažala proizvode, plačala sorazmerno več dajatev kot tista, ki so v večjem obsegu kupovala domače proizvode, in je bila hkrati z uvedbo nezakonite dajatve obračunana druga zakonita dajatev na drugi osnovi, ki je sorazmerno vplivala na oboja podjetja v enakem obsegu, ne glede na sestavo nakupov podjetij, potem je vprašanje:
 - (i) ali pravo Skupnosti dovoli celotno ali delno zavrnitev povračila nezakonite dajatve podjetju, ki uvažava proizvode, zaradi prevalitve in neupravičene obogatitve, če zavrnitev privede do položaja, v katerem je podjetje zaradi plačila relativno višji znesek nezakonite dajatve kot podobno podjetje, ki je kupovalo podobne proizvode doma, v slabšem položaju – v sicer enakih okoliščinah – zaradi davčnega prestrukturiranja in zavrnitve povračila kot podobna podjetja, ki so v večjem obsegu kupovala domače proizvode,
 - (ii) ali lahko povračilo nezakonite dajatve v upoštevnem položaju konceptualno povzroči „neupravičeno oboga-

titev“ in ga je zato mogoče zavriniti, če je povračilo – čeprav se lahko dajatev šteje za prevajeno – nujno, da bi se dosegel položaj, v katerem učinek davčnega prestrukturiranja po izplačilu povračil – v sicer enakih okoliščinah – ostane enak za podjetja, ki so uvažala proizvode, in za tista, ki so kupovala domače proizvode,

- (iii) ali je zavrnitev povračila v takem položaju, v katerem so podjetja, ki so v večjem obsegu kupovala domače proizvode, pridobila ugodnost v primerjavi s tistimi, ki so v večjem obsegu proizvode uvažala, sicer v nasprotju s pravom Skupnosti, vključno z načelom enakega obravnavanja, in
- (iv) ali odgovor na tretje vprašanje pomeni, da ni upravičeno zavriniti povračila nezakonito obračunane dajatve iz razloga neupravičene obogatitve, tako da tako povračilo le izravna ugodnost, ki so jo imela podjetja, ki so kupovala domače proizvode, v primerjavi s tistimi, ki so v večjem obsegu proizvode uvažala?

⁽¹⁾ Recueil, str. I-165

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Højesteret (Danska) 19. oktobra 2009 – Orifarm A/S, Orifarm Supply A/S, Handelselskabet af 5 januar 2002 A/S, v likvidaciji, Ompakningsselskabet af 1 november 2005 A/S proti Merck & Co Inc, Merck Sharp & Dohme B.V., Merck Sharp & Dohme

(Zadeva C-400/09)

(2009/C 312/38)

Jezik postopka: danščina

Predložitveno sodišče

Højesteret

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožene stranke: Orifarm A/S, Orifarm Supply A/S, Handelselskabet af 5 januar 2002 A/S, v likvidaciji, Ompakningsselskabet af 1 november 2005 A/S

Tožene stranke: Merck & Co Inc, Merck Sharp & Dohme B.V., Merck Sharp & Dohme